

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

שמות פרק ו'

(כד) וַיִּחַפְּרוּ כָּל מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מִיַּם לְשָׁתוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לְשָׁתוֹת מִמַּיְמֵי הַיָּאֵר: (כד) וַיִּחַפְּרוּ כָּל מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מִיַּם לְשָׁתוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לְשָׁתוֹת מִמַּיְמֵי הַיָּאֵר: (כד) וַחֲפָרוּ כָּל מִצְרָאֵי סַחֲרֻנּוֹת נִהְרָא מֵיָא לְמִשְׁתֵּי אַרְי לֹא יָכְלוּ לְמִשְׁתֵּי מִמַּיָא דְנִהְרָא:

(כה) וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת הַיָּאֵר: (כה) וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת הַיָּאֵר: (כה) וְאַשְׁלַם שְׁבַעַת יוֹמִין בְּתַר דְּמַחָא יְיָ יַת נִהְרָא:

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (כו) וְאַמְרֵי יְיָ לְמֹשֶׁה עוֹל לָתָּה פְּרַעֲה וְתִימַר לִיְהִי כְדָנּוּן אָמַר יְיָ שְׁלַח יַת עַמִּי וַיִּפְלְחוּן קְדָמַי:

(כז) וְאִם מָאן אַתָּה לְשַׁלַּח הַנְּהָ אֲנֹכִי נִגְּף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בְּצַפְרָדַעִים: (כז) וְאִם מָאן אַתָּה לְשַׁלַּח הַנְּהָ אֲנֹכִי נִגְּף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בְּצַפְרָדַעִים: (כז) וְאִם סְרִיב אַתָּה לְשַׁלַּח הָא אָנָּא מַחֲי יַת כָּל תְּחֻמְךָ בְּעַרְדְּעַנְיָא:

(כח) וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צַפְרָדַעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבַעֲמֻמָּה וּבַתְּנֹנְרִיָּה וּבַמִּשְׁאָרוֹתֶיךָ: (כח) וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צַפְרָדַעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבַעֲמֻמָּה וּבַתְּנֹנְרִיָּה וּבַמִּשְׁאָרוֹתֶיךָ: (כח) וַיִּרְבִּי נִהְרָא עַרְדְּעַנְיָא וַיִּסְקוּן וַיַּעֲלוּן בְּבֵיתְךָ וּבְאֶרְזוֹן בֵּית מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל עַרְסֶךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבַעֲמֻמָּה וּבַתְּנֹנְרָה וּבְאֶצְוֹתֶיךָ:

(כט) וּבִכְהָ וּבַעֲמֻמָּה וּבְכָל עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצַּפְרָדַעִים: (כט) וּבִכְהָ וּבַעֲמֻמָּה וּבְכָל עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצַּפְרָדַעִים: (כט) וּבַךְ וּבַעֲמֻמָּה וּבְכָל עַבְדֶּיךָ יִסְקוּן עַרְדְּעַנְיָא:

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיָּאֵרִים וְעַל הָאֲגָמִים וְהֵעַל אֶת הַצַּפְרָדַעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיָּאֵרִים וְעַל הָאֲגָמִים וְהֵעַל אֶת הַצַּפְרָדַעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (א) וְאַמְרֵי יְיָ לְמֹשֶׁה אָמַר לְאַהֲרֹן אַרְיִים יַת יָדְךָ בְּחִטְרָה עַל נִהְרָאֵי עַל אֶרְתֵּיָא וְעַל אֲגָמֵיָא וְאַסִּיק יַת עַרְדְּעַנְיָא עַל אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

(ב) וַיִּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִיַּמֵּי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ב) וַיִּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִיַּמֵּי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ב) וְאַרְיִים אַהֲרֹן יַת יְדֵיהֶם עַל מֵיָא דְּמִצְרָאֵי וְסִלִּיקַת עַרְדְּעַנְיָא וַחֲפַת יַת אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

(ג) וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצַּפְרָדַעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ג) וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצַּפְרָדַעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ג) וְעַבְדוֹ כּוֹ הַרְשִׂיאַ בְּלַחְשִׁיהוֹן וְאַסִּיקוּ יַת עַרְדְּעַנְיָא עַל אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

(ד) וַיִּקְרָא פְּרַעֲה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֵל יְהוָה וַיִּסַּר הַצַּפְרָדַעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאַשְׁלַחָה אֶת הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: (ד) וַיִּקְרָא פְּרַעֲה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֵל יְהוָה וַיִּסַּר הַצַּפְרָדַעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאַשְׁלַחָה אֶת הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: (ד) וַיִּקְרָא פְּרַעֲה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַאֲמַר צִלּוֹ קָדָם יְיָ וַיַּעֲדֵי עַרְדְּעַנְיָא מִנִּי וּמֵעַמִּי וְאַשְׁלַח יַת עַמָּא וַיִּזְבְּחוּן קָדָם יְיָ:

(ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעֲה הַתְּפָאָר עָלַי לְמַתִּי אַעֲתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְעַמֶּךָ לְהַכְרִית הַצַּפְרָדַעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ רַק בַּיָּאֵר תִּשְׂאֲרֶנָּה: (ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעֲה הַתְּפָאָר עָלַי לְמַתִּי אַעֲתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְעַמֶּךָ לְהַכְרִית הַצַּפְרָדַעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ רַק

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

בַּיּוֹם תִּשְׁאַרְנָהּ: (ה) וְאָמַר מֹשֶׁה לְפָרְעָה שָׂאֵל לָךְ גְּבוּרָא חַב לִי וּמִן לְאֻמֹּתַי אֶצְלִי גְלוֹךְ וְעַל עַבְדֶּיךָ וְעַל עַמֶּךָ לְשִׁיבָאָה עֲרֻדְעֵנָא מִנָּךְ וּמִבְּתִיךָ לְחוּד בְּנִהְרָא תִּשְׁתְּאָרוּן:

(ו) וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרָךְ לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֵין פִּיהוּה אֱלֹהֵינוּ: (ו) וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרָךְ לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֵין פִּיהוּה אֱלֹהֵינוּ: (ו) וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּפִתְגָמְךָ בְּדִיל דְּתִדַּע אָרִי לִית בֵּינֵי אֱלֹהֵנָא:

(ז) וְסֵרוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ רַק בַּיּוֹם תִּשְׁאַרְנָהּ: (ז) וְסֵרוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ רַק בַּיּוֹם תִּשְׁאַרְנָהּ: (ז) וַיַּעֲדוּ עֲרֻדְעֵנָא מִנָּךְ וּמִבְּתִיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ לְחוּד בְּנִהְרָא יִשְׁתְּאָרוּן:

(ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרָעָה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבַר הַצְּפַרְדְּעִים אֲשֶׁר שָׁם לְפָרְעָה: (ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרָעָה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבַר הַצְּפַרְדְּעִים אֲשֶׁר שָׁם לְפָרְעָה: (ח) וַיִּפֶּק מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מַלְּוֹת פְּרָעָה וְצִלֵּי מֹשֶׁה קָדָם יי על גֶּסֶק עֲרֻדְעֵנָא דִּי טוֹי לְפָרְעָה:

(ט) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמְתוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִן הַבְּתִים מִן הַחֲצֵרֹת וּמִן הַשְּׂדֹת: (ט) וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמְתוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִן הַבְּתִים מִן הַחֲצֵרֹת וּמִן הַשְּׂדֹת: (ט) וַעֲבַד יי כְּפִתְגָמָא דְּמֹשֶׁה וּמִיתוּ עֲרֻדְעֵנָא מִן בְּתִינָא מִן דְּרִתָּא וּמִן חֲקֻלְתָּא:

(י) וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וְתַבְּאֵשׁ הָאָרֶץ: (י) וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וְתַבְּאֵשׁ הָאָרֶץ: (י) וּכְנִשׁוּ יְתֵהוּן דְּגוֹרִין דְּגוֹרִין וְסֵרִיאוּ עַל אֲרַעָא:

(יא) וַיִּרְא פְּרָעָה כִּי הִיְתָה הַרְוּחָה וְהַכְּבֵד אֶת לְבֹו וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה: (יא) וַיִּרְא פְּרָעָה כִּי הִיְתָה הַרְוּחָה וְהַכְּבֵד אֶת לְבֹו וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה: (יא) וְחֹזָא פְּרָעָה אָרִי הוּת רֻחְתָּא וַיִּתְנַקֵּר יֵת לְבִיָּה וְלֹא קִבִּיל מִנְהוּן כְּמָא דְּמִלִּיל יי:

(יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נִטָּה אֶת מִטְּךָ וְהָךְ אֶת עֵפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכַנָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (יב) וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נִטָּה אֶת מִטְּךָ וְהָךְ אֶת עֵפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכַנָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (יב) וַיֹּאמֶר יי לְמֹשֶׁה אָמַר לְאַהֲרֹן אָרִים יֵת חֲטָרָךְ וּמַחָא יֵת עִפְרָא דְּאַרְעָא וַיְהִי לְקֻלְמַתָּא בְּכָל אֲרַעָא דְּמִצְרַיִם:

(יג) וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בְּמִטְהוֹ וַיִּךְ אֶת עֵפֶר הָאָרֶץ וְתֵהִי הַכְּנָם בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל עֵפֶר הָאָרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (יג) וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בְּמִטְהוֹ וַיִּךְ אֶת עֵפֶר הָאָרֶץ וְתֵהִי הַכְּנָם בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל עֵפֶר הָאָרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (יג) וַעֲבַדוּ כֵן וְאָרִים אַהֲרֹן יֵת וַיְהִי בְּחֲטָרִיָּה וּמַחָא יֵת עִפְרָא דְּאַרְעָא וְהוּת קֻלְמַתָּא בְּאֲנָשָׁא וּבַבְּעִירָא כָּל עִפְרָא דְּאַרְעָא הוּת קֻלְמַתָּא בְּכָל אֲרַעָא דְּמִצְרַיִם:

(יד) וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכְּנָם וְלֹא יָכְלוּ וְתֵהִי הַכְּנָם בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה: (יד) וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכְּנָם וְלֹא יָכְלוּ וְתֵהִי הַכְּנָם בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה: (יד) וַעֲבַדוּ כֵן חֲרָטְיָא בְּלַחְשִׁיָּהוּן לְאַפְקָא יֵת קֻלְמַתָּא וְלֹא יָכִילוּ וְהוּת קֻלְמַתָּא בְּאֲנָשָׁא וּבַבְּעִירָא:

(טו) וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לָב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה: (טו) וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לָב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה: (טו) וַאֲמָרוּ חֲרָטְיָא לְפָרְעָה הָא מַחָא מִן קָדָם יי הִיא וְאַתְקַף לָבָא דְּפָרְעָה וְלֹא קִבִּיל מִנְהוּן כְּמָא דְּמִלִּיל יי:

(טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בְּבִקְרָךְ וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְּרָעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בְּבִקְרָךְ וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְּרָעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

שִׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי: (טז) וְאָמַר יי' לְמֹשֶׁה אִקְדָּם בְּעַפְרָא וְאֶתְעַתֵּד קִדְּם פְּרַעַה הָאֵל נִפְק לְמִיָּא וְתִימַר לִיה כִּדְּנָו אָמַר יי' שִׁלַח עַמִּי וַיַּפְלִחוּן קִדְּמִי:

(יז) כִּי אִם אֵינְךָ מִשְׁלַח אֶת עַמִּי הַנְּנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֻמָּךָ וּבַבְּתִיךָ אֶת הָעֶרֶב וּמְלֹאוֹ בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת הָעֶרֶב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֵם עָלֶיהָ: (יז) כִּי אִם אֵינְךָ מִשְׁלַח אֶת עַמִּי הַנְּנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֻמָּךָ וּבַבְּתִיךָ אֶת הָעֶרֶב וּמְלֹאוֹ בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת הָעֶרֶב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֵם עָלֶיהָ: (יז) אָרִי אִם לִיתִךָ מִשְׁלַח יֵת עַמִּי הָאֵל אֲנָא מִשְׁלַח בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֻמָּךָ וּבַבְּתִיךָ יֵת עֲרוּבָא וַיִּמְלֹוּן בְּתֵי מִצְרַיִם יֵת עֲרוּבָא וְאִף אֲרַעָא דְאַנְוֹן עֲלֵהָ:

(יח) וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת אֲרָץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עַמִּי עִמְד עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הַיּוֹת שָׁם עֲרַב לְמַעַן תִּדְעַ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבִּי הָאֲרָץ: (יח) וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת אֲרָץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עַמִּי עִמְד עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הַיּוֹת שָׁם עֲרַב לְמַעַן תִּדְעַ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבִּי הָאֲרָץ: (יח) וְאִפְרָשׁ בַּיּוֹמָא הַהוּא יֵת אֲרַעָא דְגִשְׁן דְּעַמִּי קִאִים עֲלֵהָ בְּדִיל דְּלֵא לְמַהוּי תַּמְן עֲרוּבָא בְּדִיל דְּתִדְעַ אָרִי אֲנָא יי' שְׁלִיט בְּגוֹ אֲרַעָא:

(יט) וְשִׁמְתִי פְּדַת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה: (יט) וְשִׁמְתִי פְּדַת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה: (יט) וְאֲשׁוּי פִּירְקוֹן לְעַמִּי וְעַל עַמְּךָ אִתִּי מַחָא לְמַחֵר יְהִיָּה אֵתָא הַרְיוֹ:

(כ) וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּן וַיָּבֵא עֲרַב כְּבֹד בֵּיתָה פְּרַעַה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל אֲרָץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֲרָץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב: (כ) וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּן וַיָּבֵא עֲרַב כְּבֹד בֵּיתָה פְּרַעַה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל אֲרָץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֲרָץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב: (כ) וְעַבְדֵי יי' כִּן וְאֵתָא עֲרוּבָא תַקִּיף לְבֵית פְּרַעַה וּלְבֵית עַבְדֵיהוּ וּבְכָל אֲרַעָא דְּמִצְרַיִם אֶתְחַבְּלַת אֲרַעָא מִן קִדְּם עֲרוּבָא:

(כא) וַיִּקְרָא פְּרַעַה אֶל מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ לָכֵן זָבַחוּ לְאַלֹהֵיכֶם בְּאֲרָץ: (כא) וַיִּקְרָא פְּרַעַה אֶל מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ לָכֵן זָבַחוּ לְאַלֹהֵיכֶם בְּאֲרָץ: (כא) וַיִּקְרָא פְּרַעַה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲזִילוּ דְּבַחוּ קִדְּם אֲלֵהֶכּוֹן בְּאֲרַעָא:

(כב) וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כִּן כִּי תוֹעֵבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלָנוּ: (כב) וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כִּן כִּי תוֹעֵבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלָנוּ: (כב) וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה לֹא תִשּׁוּן לְמַעַבְדֵי כִן אָרִי בְּעִירָא דְּמִצְרַא' דְּחִלְיוֹן לִיה מִנִּיָּה אֲנַחְנָא נִסְבִּין לְדְּבַחָא קִדְּם יי' אֲלֵהֶנָּא הָא נְדַבַּח יֵת בְּעִירָא דְּמִצְרַא' דְּחִלְיוֹן לִיה וְאַנְוֹן יְהוֹן חֲזוֹן הֵלֵא יִימְרוּן לְמַדְבְּרָא: (כב)

דְּרַף שְׁלִשֵׁת יָמִים נִלְךָ בְּמַדְבַּר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֵינוּ: (כג) דְּרַף שְׁלִשֵׁת יָמִים נִלְךָ בְּמַדְבַּר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֵינוּ: (כג) מִהֲלַף תִּלְתָּא יוֹמִין נִיזִיל בְּמַדְבְּרָא וְנִדְּבַח קִדְּם יי' אֲלֵהֶנָּא כְּמָא דְּיִימַר לְנָא:

(כד) וַיֹּאמְרוּ פְּרַעַה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְזָבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמַדְבַּר רַק הֲרַחֵק לֹא תִרְחִיקוּ לְלֶכֶת הָעֵתִירוּ בְּעַדֵי: (כד) וַיֹּאמְרוּ פְּרַעַה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְזָבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמַדְבַּר רַק הֲרַחֵק לֹא תִרְחִיקוּ לְלֶכֶת הָעֵתִירוּ בְּעַדֵי: (כד) וַיֹּאמְרוּ פְּרַעַה אֲנָא אֲשַׁלַּח יִתְכוֹן וְתִדְּבַחוּן קִדְּם יי' אֲלֵהֶכּוֹן בְּמַדְבְּרָא לְחוּד אֲרַחֵקָא לֹא תִרְחִיקוּן לְמִיזִל צִלוֹ אִף עָלַי:

(כה) וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהָעֵתִירְתִּי אֶל יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרַעַה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֵר רַק אֵל יִסַּף פְּרַעַה הַתֵּל לְבַלְתִּי שִׁלַּח אֶת הָעַם לְזָבַח לַיהוָה: (כה) וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהָעֵתִירְתִּי אֶל יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרַעַה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֵר רַק אֵל יִסַּף פְּרַעַה הַתֵּל לְבַלְתִּי שִׁלַּח אֶת הָעַם לְזָבַח לַיהוָה:

(כה) וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה הָאֵל אֲנָא נִפְק מֵעַמְּךָ וְאֲצִלִּי קִדְּם יי' וַיַּעֲדִי עֲרוּבָא מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵיהוּ וּמֵעַמִּיָּה מִחֵר לְחוּד לֹא יִסַּף פְּרַעַה לְשִׁקְרָא בְּדִיל דְּלֵא לְשִׁלְחָא יֵת עַמָּא לְדְּבַחָא קִדְּם יי':

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

(כו) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֵר אֵל יְהוָה: (כו) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֵר אֵל יְהוָה: (כו) וַיִּפְקֶם מֹשֶׁה מִן קָדָם פְּרַעֲהַ וְצִלִּי קָדָם יי:

(כו) וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד: (כו) וַיַּעֲבֹד יי כְּפִתְגָמָא דְּמֹשֶׁה וְאַעֲדֵי עֲרוּבָא מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדֵיהִי וּמֵעַמִּיחָא לֹא אֶשְׁתַּאֲר חַד: (כח) וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהַ אֶת לְבוֹ גַם בַּפְּעַם הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח אֶת הָעָם: (כח) וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהַ אֶת לְבוֹ גַם בַּפְּעַם הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח אֶת הָעָם: (כח) וַיִּקַּר פְּרַעֲהַ יָת לְבִיחָא אַף בְּזַמְנָא חַדָּא וְלֹא שָׁלַח יָת עַמָּא:

ט (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרַעֲהַ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרַעֲהַ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (א) וַיֹּאמֶר יי לְמֹשֶׁה עוֹל לֹת פְּרַעֲהַ וְתַמְלַל עַמִּיחָא בְּדַנְו אָמַר יי אֱלֹהָא דִּיהוּדָאֵי שְׁלַח יָת עַמִּי וַיִּפְלַחוּן קַדְמֵי:

(ב) כִּי אִם מֵאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָךְ מִחֲזִיק בָּם: (ב) כִּי אִם מֵאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָךְ מִחֲזִיק בָּם: (ב) אַרִי אִם סְרִיב אֶת לְשַׁלַּח וְעַד כַּעֲוֹן אֶת מַתְקָךְ בְּהוֹן:

(ג) הֲנִיחָ יָד יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוֹדָה בְּסוֹסִים בְּחַמְרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבִצְאָן דְּבַר כְּבֹד מְאֹד: (ג) הֲנִיחָ יָד יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוֹדָה בְּסוֹסִים בְּחַמְרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבִצְאָן דְּבַר כְּבֹד מְאֹד: (ג) הָא מְחָא מִן קָדָם יי הוֹיָה בְּבַעֲרֶךָ דְּבַחְקִילָא בְּסוֹסוֹתָא בְּחַמְרֵי בְּגַמְלֵי בְּתוֹרֵי וּבַעֲנָא מוֹתָא תְּקוּף לְחַדָּא:

(ד) וְהַפְּלֵה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר: (ד) וְהַפְּלֵה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר: (ד) וְאַפְרִשׁ יי בֵּין בַּעֲרֵיָא דְיִשְׂרָאֵל וּבֵין בַּעֲרֵיָא דְּמִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּעַם:

(ה) וַיִּשְׂם יְהוָה מוֹעֵד לְאֹמֶר מִחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדְּבָר הַזֶּה בְּאַרְצָךְ: (ה) וַיִּשְׂם יְהוָה מוֹעֵד לְאֹמֶר מִחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדְּבָר הַזֶּה בְּאַרְצָךְ: (ה) וְשׁוּי יי זַמְנָא לְמִימְרֵי מִחֵר יַעֲבֹד יי פִּתְגָמָא חַדִּין בְּאַרְעָא:

(ו) וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה מִמְּחֻרָת וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מֵת אֶחָד: (ו) וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה מִמְּחֻרָת וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מֵת אֶחָד: (ו) וַיַּעֲבֹד יי יָת פִּתְגָמָא חַדִּין בְּיוֹמָא דְּבַתְרוּהִי וּמִיָּת כָּל בַּעֲרֵיָא דְּמִצְרַיִם וּמִבַּעֲרֵיָא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מִיָּת חַד:

(ז) וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וְהִנֵּה לֹא מֵת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח אֶת הָעָם: (ז) וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וְהִנֵּה לֹא מֵת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח אֶת הָעָם: (ז) וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וְהִנֵּה לֹא מֵת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד חַד וְאַתְּיַקֵּר לְבָא דְּפְרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח יָת עַמָּא:

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן קְחוּ לָכֶם מִלֵּא חֲפְנֵיכֶם פִּיחַ כְּבָשׂוֹן וְזָרְקוּ מִשֶּׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינַי פְּרַעֲהַ: (ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן קְחוּ לָכֶם מִלֵּא חֲפְנֵיכֶם פִּיחַ כְּבָשׂוֹן וְזָרְקוּ מִשֶּׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינַי פְּרַעֲהַ: (ח) וַיֹּאמֶר יי לְמֹשֶׁה וְלֹאֶהֱרֹן סִיבּוֹ לָכוֹן מְלֵי חֲפְנֵיכֶם פִּיחָא דְּאַתְוֹנָא וְזָרְקוּנִיחָא מִשֶּׁה לְעֵינַי שְׂמִיָּא לְעֵינַי פְּרַעֲהַ:

(ט) וְהָיָה לְאַבְקָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה לְשָׁחִין פְּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) וְהָיָה לְאַבְקָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל הָאָדָם וְעַל

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: (ט) ויהי לאבקה על כל ארעא דמצרים ויהי על אנשא ועל בעירא לשיחנא סגי אבעבעין בכל ארעא דמצרים:

(י) ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: (י) ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: (י) ויסיבו ית פיה דאתנא וקמו קדם פרעה וזרק ויהי משה לצית שמיא והנה שיחנא אבעבעין סגי באנשא ובבעירא: (יא) ולא יכלו החרטמים לעמוד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים: (יא) ולא יכלו החרטמים לעמוד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים: (יא) ולא יכלו חרשיא למיקם קדם משה מן קדם שיחנא ארי הנה שיחנא בחרשיא ובכל מצרא:

(יב) ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: (יב) ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: (יב) ויחזק יי ית לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמה דמליל יי עם משה:

(יג) ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: (יג) ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: (יג) ואמר יי למשה אקדם בצפרא ואתעתר קדם פרעה ותימר ליה כדון אמר יי אלהא דיהודהי שלח ית עמי ויפלוון קדמי:

(יד) כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: (יד) כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: (יד) ארי בזמנא הדיא אנא שלח ית כל מחתי ללבך ובעבדיך ובעמך בדיל דתדע ארי לית דכותי שליט בכל ארעא:

(טו) כי עתה שלחתי את ידי ואף אותך ואת עמך בדבר ותפחד מן הארץ: (טו) כי עתה שלחתי את ידי ואף אותך ואת עמך בדבר ותפחד מן הארץ: (טו) ארי כעו קריב קדמי דאשלח פון ית מחת גברתי ואמחי יתך וית עמך במותא ושיציאת מן ארעא:

(טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: (טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: (טז) וברם בדיל דא קימתך בדיל לאחזייתך ית חילי ובדיל דיהוון משתעו גבורת שמי בכל ארעא:

(יז) עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: (יז) עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: (יז) עד כעו את כבישת ביה בעמי בדיל דלא לשלחיהוון:

(יח) הנני ממטיר פעת מחר בך כבד מאד אשר לא היה כמותו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: (יח) הנני ממטיר פעת מחר בך כבד מאד אשר לא היה כמותו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: (יח) הא אנא מחית מטרא בעדנא הדיון מחר בך דא תקיף לחדא די לא הוה דכותיה במצרים למן יומא דאשתכללת ועד כעו:

(יט) ועתה שלח העז את מקנה ואת כל אשר לה בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: (יט) ועתה שלח העז את מקנה ואת כל אשר לה בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: (יט) וכעו שלח כנוש ית בעירך וית כל די לה בחקלא כל אנשא ובעירא דאשתכח בחקלא ולא יתכנש לביתא ויחות עליהון בך דא וימותו:

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

(כ) הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פְרַעַה הַנִּיס אֶת עַבְדָּיו וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל הַבְּתִיּוֹת: (כ) הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פְרַעַה הַנִּיס אֶת עַבְדָּיו וְאֶת מִקְנֵהוּ אֶל הַבְּתִיּוֹת: (כ) דְּחִיל מִפְתָּגְמָא דִּי מֵעַבְדֵי פְרַעַה כְּנִשׁ יָת עַבְדוּהִי וְיָת גִּיתוּהִי לְבַתִּיא:

(כא) וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם לְבוֹ אֶל דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת עַבְדָּיו וְאֶת מִקְנֵהוּ בְּשֹׁדֶה: (כא) וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם לְבוֹ אֶל דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת עַבְדָּיו וְאֶת מִקְנֵהוּ בְּשֹׁדֶה: (כא) וְדִי לֹא שׁוּי לְבִיָּה לְפִתְגָמָא דִּי שְׂבַק יָת עַבְדוּהִי וְיָת גִּיתוּהִי בְּחַקְלָא:

(כב) וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אָרִים יָת יָדְךָ עַל צִית שְׂמִיָּא וַיְהִי בְרָדָא בְּכָל אֲרַעָא דְּמִצְרָאִי עַל אֲנָשָׁא וְעַל בְּעִירָא וְעַל כָּל עֲסָבָא דְּחַקְלָא בְּאֲרַעָא דְּמִצְרָאִים: (כב) וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אָרִים יָת יָדְךָ עַל צִית שְׂמִיָּא וַיְהִי בְרָדָא בְּכָל אֲרַעָא דְּמִצְרָאִי עַל אֲנָשָׁא וְעַל בְּעִירָא וְעַל כָּל עֲסָבָא דְּחַקְלָא בְּאֲרַעָא דְּמִצְרָאִים:

(כג) וַיִּט מֹשֶׁה אֶת מִטְהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְדוּד נָתַן קִלְתָּ וַבְּרָד וַתַּהַלֵּךְ אִשׁ אֲרַעָה וַיִּמְטַר יְהוָה בְּרָד עַל אֲרֶץ מִצְרָיִם: (כג) וַיִּט מֹשֶׁה אֶת מִטְהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְדוּד נָתַן קִלְתָּ וַבְּרָד וַתַּהַלֵּךְ אִשׁ אֲרַעָה וַיִּמְטַר יְהוָה בְּרָד עַל אֲרֶץ מִצְרָיִם: (כג) וְאָרִים מֹשֶׁה יָת חֲטִרְיָה עַל צִית שְׂמִיָּא וַיְיָ הַב קִלְיָן וּבְרָדָא וּמַהֲלֵכָא אֲשֶׁתָּא עַל אֲרַעָא וְאָמַר יְיָ בְּרָדָא עַל אֲרַעָא דְּמִצְרָאִים:

(כד) וַיְהִי בְרָד וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבְּרָד כְּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמִהוּ בְּכָל אֲרֶץ מִצְרָיִם מְאֹד הַיְתָה לְגוּי: (כד) וַיְהִי בְרָד וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבְּרָד כְּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמִהוּ בְּכָל אֲרֶץ מִצְרָיִם מְאֹד הַיְתָה לְגוּי: (כד) וַיְהוּ בְרָדָא וְאֲשֶׁתָּא מִשְׁתַּלְּחַת בְּגוּ בְרָדָא תְּקִיף לְחִדָּא דִּי לֹא הוּא דְּכֹוֹתִיָּה בְּכָל אֲרַעָא דְּמִצְרָיִם מַעֲדוֹ דְּהוֹת לְעַם:

(כה) וַיִּךְ הַבְּרָד בְּכָל אֲרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּשֹׁדֶה מְאֹד וְעַד בְּהֵמָה וְאֶת כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל עֵץ הַבְּרָד בְּכָל אֲרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּשֹׁדֶה מְאֹד וְעַד בְּהֵמָה וְאֶת כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל עֵץ הַבְּרָד בְּכָל אֲרֶץ מִצְרָיִם: (כה) וּמַחָא בְּרָדָא בְּכָל אֲרַעָא דְּמִצְרָיִם יָת כָּל דִּי בְּחַקְלָא מְאֲנָשָׁא וְעַד בְּעִירָא וְיָת כָּל עֲסָבָא דְּחַקְלָא מַחָא בְּרָדָא וְיָת כָּל אֵילָן דְּבְּחַקְלָא תִּבְרָ:

(כו) וְרַק בְּאֲרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְּרָד: (כו) וְרַק בְּאֲרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְּרָד: (כו) לְחוּד בְּאֲרַעָא דְּגֹשֶׁן דִּי תַּמּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הוּא בְּרָדָא:

(כז) וַיִּשְׁלַח פְּרַעַה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאִיתִי הַפְּעַם יְהוָה הַצִּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים: (כז) וַיִּשְׁלַח פְּרַעַה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאִיתִי הַפְּעַם יְהוָה הַצִּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים: (כז) וַיִּשְׁלַח פְּרַעַה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְהוֹן חֲבִית זְמַנָּא הָרָא יְיָ זַפְּאָה וְאֲנָא וְעַמִּי חֲיִבִין:

(כח) הַעֲתִירוּ אֵל יְהוָה וְרַב מֵהִיִּת קִלְתָּ אֱלֹהִים וּבְרָד וְאֲשֶׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפּוּן לְעַמּוּד: (כח) הַעֲתִירוּ אֵל יְהוָה וְרַב מֵהִיִּת קִלְתָּ אֱלֹהִים וּבְרָד וְאֲשֶׁלְּחָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפּוּן לְעַמּוּד: (כח) צִלוֹ קָדָם יְיָ וְסָגִי קְדַמוּהִי רֹחַ דְּלָא יְהוֹן עֲלֵנָא קִלְיָן דְּלוֹט בְּאֵילָן מִן קָדָם יְיָ וּבְרָדָא וְאֲשֶׁלְּחָ יִתְכוּן וְלֹא תוֹסְפוּן לְאֲתַעֲבָבָא:

(כט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כְּצִאתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כַּפְּי אֶל יְהוָה הַקְּלוֹת יַחְדָּלוּן וְהַבְּרָד לֹא יְהִיָּה עוֹד לְמַעַן תִּדְעַ עַל לִיְהוָה הָאֲרֶץ: (כט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כְּצִאתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כַּפְּי אֶל יְהוָה הַקְּלוֹת יַחְדָּלוּן וְהַבְּרָד לֹא יְהִיָּה עוֹד לְמַעַן תִּדְעַ עַל לִיְהוָה הָאֲרֶץ: (כט) וַיֹּאמֶר לִיָּה מֹשֶׁה כִּמְפָקִי מִן קְרַתָּא אֶפְרוּשׁ יְדֵי בְּצִלוֹ קָדָם יְיָ קִלְיָא יִתְמַנְעוּן וּבְרָדָא לֹא יְהִי עוֹד בְּדִיל דְּתַדְעַ אֲרִי דִּי אֲרַעָא:

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

(ל) ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: (ל) ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: (ו) ואת ועבדיך ידענא ארי עד פשו לא אתפגעיתון מן קדם יי אלהים:

(לא) והפשתה והשערה נפתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: (לא) והפשתה והשערה נפתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: (לא) ובתנא וסערי לקו ארי סערינא אביבין ובתנא גבעולין:

(לב) והחטה והפסמת לא נכו כי אפילת הנה: (לב) והחטה והפסמת לא נכו כי אפילת הנה: (לב) וחטאה ובנתנא לא לקו ארי אפילתא אנון:

(לג) ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש בפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתן ארצה: (לג) ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש בפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתן ארצה: (לג) ונפק משה מלנות פרעה ית קרתא ופרש ידוהי בעלו קדם יי ואתמנעו קליא וברדא ומטרא דהוה נחית לא מטא על ארעא:

(לד) וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: (לד) וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: (לד) וחזא פרעה ארי אתמנעו מטרא וברדא וקליא ואוסף למחטי ויקריה ללביה הוא ועבדוהי:

(לה) ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל באשר דבר יהוה ביד משה: (לה) ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל באשר דבר יהוה ביד משה: (לה) ואתקף לבא דפרעה ולא שלח ית בני ישראל כמא די מליל יי בידא דמשה:

רש"י

הרחישה פדוליר"א בלע"ז ואף ותעל האפרדע גרינווליר"א בלע"ז (געפרעש):

(ה) התפאר עלי – כמו (ישעיה י) היתפאר הגרזן על החוטב צו משתבח לומר אני גדול ממך ונטיר בלע"ז. וכן התפאר עלי השתבח להתחכם ולשאול דבר גדול ולומר שלא אוכל לעשותו: למחי אעתיך לך – את אשר אעתיך לך היום על הכרתת האפרדעים למתי תראה שיכרתו ותראה אם אשלים דברי למועד שתקבע לי. אלו נאמר מתי אעתיך היה משמע מתי אחפכל עכשיו שנאמר למתי משמע אני היום אחפכל עליך שיכרתו האפרדעים לזמן שתקבע לי אמור לאיזה יום תראה שיכרתו. אעתיך העתיכו והעתיכתי ולא נאמר אעתיך עתרו ועתיכתי מפני שכל לשון עתה הרבות פלל הוא וכאשר יאמר הרבו ארבה והרבייתי לשון הפעיל כך יאמר אעתיך העתיכו והעתיכתי דברים ואב לכולם העתרתם עלי דבריכם (יחזקאל לה) הרבייתם:

(כז) ואם מאן אתה – ואם סרבן אתה. מאן כמו ממאן מסרב אלכ כינה האדם על שם המפעל כמו שלו וסקט (מלכים כ) סר וזעף: נגף את כל גבולך – מכה וכן כל לשון מגפה אינו לשון מיתה אלכ לשון מכה. וכן (שמות כא) ונגפו אשה הרה אינו לשון מיתה. וכן (ירמיה יג) ובטרם יתנגפו רגליכם. (תהלים כא) פן תגוף באבן רגליך (ישעיה ח) ולאבן נגף:

(כח) ועלו – מן היאור: בביתך – ואח"כ ובבית עבדיך. הוא התחיל בענה תחלה ויאמר אל עמו וממנו התחילה הפורענות (סוטה יא וס"ר):

(כט) ובכה ובעמך – (סנהדרין פ) בתוך מעיהם נכנסין ומקרקרין:

(צ) ותעל האפרדע – (ש"ר) אפרדע אחת היתה והיו מכין אותה והיא מתנת נחילים נחילים זהו מדרשו. ופשוטו יש לומר שרוץ האפרדעים קורא לשון יחידות. וכן ותהי הכנס

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

(כא) זבחו לאלהיכם בארץ – במקומכם ולא תלכו במדבר:

(כב) תועבת מצרים – יראת מצרים כמו (מלכים ב) ולמלכות תועבת בני עמון ואלל ישראל קורא אותה תועבה. ועוד י"ל בלשון אחר תועבת מצרים דבר שנאווי הוא למצרים זביחה שאנו זוכחים שהרי יראתם אנו זוכחים: ולא יסקלנו – בתמיה:

(כה) התל – כמו להתל:

(כו) ויעתר אל ה' – נתאמץ בתפלה. וכן אם בא לומר ויעתיר היה יכול לומר ומשמע וירצה בתפלה עכשיו כשהוא אומר בלשון ויפעל משמע וירצה להתפלל:

(כז) ויסר הערוב – ולא מתו כמו שמתו האפרדעים שאם מתו יהיה להם הנאה בעורותם:

(כח) גם בפעם הזאת – אע"פ שאמר אנכי אשלח אתכם לא קיים הבטחתו:

(כט) מחזיק בם – אוחז בם כמו (דברים כה) והחזיקה במצבשיו:

(ג) הנה יד ה' הויה – לשון הויה כי כן יאמר בלשון נקבה על שעבר היתה ועל העתיד תהיה ועל העומד הויה כמו עושה רוצה רועה:

(ד) והפלה – והדליל:

(ה) מלא חפניכם – ילוינו"ש בלע"ז (האנדפאלל): פיה כבשן – דבר הנפח מן הגחלים עמומים הגשרפים כבשן ובלע"ז אולב"ש (קאהלענגשטויב) פיה לשון הפחה שהרוח מפיחן ומפריחן: וזרקו משה – וכל דבר הגזרק בכח אינו נזרק אלל ביד אמת הרי נסים הרבה. אחד שהחזיק קוממו של משה מלא חפנים שלו ושל אהרן. ואחד שהלך האבק על כל ארץ מצרים:

(ו) לשחין פורח אבצעות – כתרומתו לשחין סגי אבצעותין שעל ידו אומחין בועות: שחין – לשון חמימות. והרבה יש בלשון משנה שנה שחונה:

(ז) באדם ובהמה – ואם תאמר מאין היו להם הבהמות והלל כבר נאמר וימת כל מקנה מצרים לא נגזרה גזרה אלל על אותן שבשדות בלבד שנאמר במהקך אשר בשדה

(ח) ויאמר למחר – התפלל היום שיכרתו למחר:

(ט) ואלל וילעק – מיד שיכרתו למחר:

(י) חמרם חמרם – לבורים לבורים כתרומתו דגורין גליון:

(יא) והכבד את לבו – לשון פעול הוא כמו הלך ונסוע וכן (מ"ב ג) והכות את מואב (שמואל כב) ושאלו לו באלהים (מ"א כ) הכה ופאעו: כאשר דבר ה' – והיכן דבר ולא ישמע אליכם פרעה:

(יב) אמור אל אהרן – לא היה העפר כדאי ללקות על ידי משה לפי שהגין עליו כשהרג את המצרי ויטמנהו בחול ולקה על ידי אהרן: (יג) ותהי הכנס – הרחישה פדוליר"ל בלע"ז (לויזעריאל):

(יד) להוליא את הכנים – לבראותם (נ"א ולהוליאם) ממקום אחר: ולא יכלו – שאין השד שולט על בריה פחותה מכשעורה:

(טו) אלבוע אלהים היא – מכה זו אינה ע"י כשפים מאת המקום היא: כאשר דבר ה' – ולא ישמע אליכם פרעה:

(יז) משליח בך – מגרה בך. וכן (דברים לב) וכן בהמות אשלח בם לשון שסוי אינליט"ר בלע"ז (אנריילען): את הערוב – כל מיני חיות רעות ונחשים ועקרבים בערבוביא והיו משחיתים בהם. ויש טעם בדבר באגדה בכל מכה ומכה למה זו ולמה זו. בטכסיסי מלחמות מלכים בא עליהם כסדר מלכות כשכרה על עיר בתחלה מקלקל מעיינותיה ואח"כ תוקעין עליהן ומריעין בשופרות ליראם ולבהלם וכן האפרדעים מקרקרים והומים וכו'. כדאיתא במדרש רבי תנחומא:

(יח) והפליתי – והפרשתי וכן (שמות ט) והפלה ה' וכן (דברים ל) לא נפלת היא ממך. לא מובדלת ומופרשת היא ממך: למען הדע כי אני ה' בקרב הארץ – אע"פ שכינתי בשמים גזרתי מתקיימת בתחתונים: (יט) ושמתי פדות – שיבדיל בין עמי ובין עמך:

(כ) תשחת הארץ – נשחתה הארץ אתחבלת ארעאל:

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

מתפעל נותן התי"ו של שמוש באמצע אותיות של עיקר כגון זו וכגון (קהלת יצ) ויסתכל החגב מגזרת סבל. (במדבר טז) כי תשתרר עלינו מגזרת שר ונגיד (דניאל ח) מסתכל הוית:

(יח) כעת מחר – כעת הזאת למחר שרט לו שריטה בכותל למחר כשתגיע חמה לכאן ירד הברד: הוסדה – שנתיסדה וכל תיבה שתחלת יסודה יו"ד כגון יסד ילד ידע יסר כשהיא מתפעלת תבא הו"ו במקום הו"ד כמו הוסדה הולדה ויודע ויולד ליוסף (משלי כט) דבכרים לא יוסר עבד:

(יט) שלח העז – כתרגומו שלח כנוף. וכן (ישעיה ו) יושבי הגבים העיזו (ירמיה ו) העיזו בני בנימן: ולא יאסף הביתה – לשון הכנסה הוא:

(כ) הניס – הבריה לשון וינס:

(כז) על השמים – לכל השמים ומדרש אגדה הגביהו הקב"ה למשה למעלה מן השמים:

(כח) מחלקת בתוך הברד – נס בתוך נס האש והברד מעורבין והברד מים הוא ולעשות רצון קונס עשו שלום ביניהם (ש"ר):

(כח) ורצ – די לו במה שהוריד כבר:

והירח את דבר ה' הניס את מקנהו אל הבתים. וכן שניה במכילתא אכל ויקח שש מאות רכב בחור (שמות יד):

(יד) את כל מגפתי – למדנו מכאן שמכת בכורות שקולה כנגד כל המכות:

(טו) כי עתה שלחתי את ידי וגו' – כי אלו ראייתו כשהיתה ידי במקנך שהכיתים בדבר שלחתי והכיתי אותך ואת עמך עם הבהמות ותכחד מן הארץ אבל בעבור זאת העמדתיך וגו':

(טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך – פי' מה טעם זאת. והוא בעבור הראותך את כחי. כמוהו ומחוכ' כעין החשמל מתוך האש. ויפת אמר בעבור זאת המכה שהיא מכת הברד: וטעם ולמען ספר שמי – איננו שז אל פרעה. רק מלת ספר שם הפועל. כמו כי כדרכך. ואין הטעם שפרעה ישוטט בעולם לספר כבוד השם רק יסופר שמו בכל דור ודור בעבור אלה האותות שעשה:

(יז) עודך מסחולל בעמי – כתרגומו כבישת ביה בעמי והוא מגזרת מסלה דמתרגמינין אורח כבישא ובלע"ז קלקי"ר (טרעטען). וכבר פירשתי בסוף ויהי מקץ כל תיבה שתחלת יסודה סמ"ך והיא באה לדבר כלשון

נביא – יחזקאל בח'–בט'

(כח) כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: (כח) וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: (א) בשנה העשירית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: (ב) בן אדם שים פניה על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים בלה: (ג) דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליה פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני: (ד) ונתתי תחיים {חיים} בלחיה והדבקתי דגת יאריה בקשקשתי והעליתיה מתוך יאריה ואת כל דגת יאריה בקשקשתי תדבק: (ה) ונטשתי המדברה אותה ואת כל דגת יאריה על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

השמים נתתיך לאכלה: (י) וידעו כל ישרי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: (י) בתפושם בה בכפר (בכף) תרוץ ובקעת להם כל פתח ובהשענם עליה תשבר והעמדת להם כל מתנים: (ח) לכן פה אמר אדני יהוה הנני מביא עליה חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: (ט) והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: (י) לכן הנני אליה ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה מוגדל סונה ועד גבול פוש: (יא) לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: (יב) ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיון שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות: (יג) כי פה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה: (יד) ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: (טו) מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: (טז) ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: (יז) ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: (יח) בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביר את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל פתח מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה: (יט) לכן פה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו: (כ) פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: (כא) ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל וקף אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה:

משנה – פרה פרק ד'

(א) פרת חטאת ששחטה שלא לשמה, קבל והזה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה, פסולה. רבי אליעזר מכשיר. ושלא רחוצ ידים ורגלים, פסולה. רבי אליעזר מכשיר. ושלא בכהן גדול, פסולה. רבי יהודה מכשיר. ובמחסר בגדים, פסולה. ובכלי לבן היתה נעשית:

רע"ב – (א) פרת חטאת שלא לשמה פסולה – לאמר קרא חטאת היא, ומדקרייה רחמנא חטאת למדנו שהיא טעונה שחיטה לשמה כחטאת: ור' אליעזר מכשיר – הואיל והיא נשחטת בחוץ. ואין הלכה כר' אליעזר: ושלא רחוצ ידים ורגלים פסולה – שחטאת קרייה

רחמנא. ולהכי נקט רחוצ ידים ורגלים ולא תנא קידש, ללא שנא קידש בפנים או בחוץ, בין בכלי שרת בין בכלי חול, יולא: ור' אליעזר מכשיר – דצבואס אל אוהל מועד וגו' או בגשתס אל המזבח ירחצו כתיב. ואין הלכה כר' אליעזר: שלא בכהן גדול פסולה –

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

שתיעשה חפר. אבל לאחר שנעשית חפר, אין בחפר משום מעילה, דכתיב חטאת היא. חטאת מלמד שמועלין בה היא, בה מועלין, בחפרה אין מועלין; ומרבין לה עמים – נמי דוקא עד שתיעשה חפר: ומעשה ביום – בתוספתא מפרש, חוץ מאסיפת חפרה והמלווי והקידוש, שיכולים לאסוף חפר הפרה בלילה, ולשאוב המים מן הבאר והוא הנקרא מילוי, ולשים בתוכה החפר והוא הנקרא קידוש, כל זה מותר לעשות בלילה. וכל מעשה פרה בכהן, חוץ מאסיפת חפרה והמלווי והקידוש וההזאה, שהם כשרים בזר. אסיפת חפרה, דכתיב ואסף איש טהור, מלמד שאסיפת החפר כשרה בכל אדם ובהזאה הוא אומר והזה טהור על הטמא, בין שהוא כהן בין שאינו כהן; והמלאכה פוסלת במים – דכתיב והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה [חטאת היא], מה חטאת נפסלת במלאכה כדכתבין לעיל, כך המים נפסלים במלאכה משעת המילוי: עד שיטילו את החפר – שמיטלים במים מאחר חפרה כשיעור שתיראה החפר במים ומהם מזין על הטמא, ואם לאחר שהטילו החפר במים עשה מלאכה אחרת עמה בשעת הזאה לא פסל:

רע"ב – (7) כל העוסקין בפרה – הדומה בחת מכל עבודותיה בין בתחילה בין באמצע בין בסוף: מטמאין בגדים – דכתיב והשליך אל תוך שריפת הפרה וסמיד ליה וכיבם בגדיו הכהן, ובשריפתה כתיב, והשורף אותה יכבם בגדיו. ואם המשליך את האזוב מטמא בגדים, השורף לא כל שכן, אלא בא הכתוב ולימדך על כל העוסקים בפרה מתחלה ועד סוף שיהיו טעונים כבוס בגדים: **ופוסלים אותה במלאכה** – דכתיב ושחט אותה, ולא שיעשה מלאכה אחרת עמה בשעת שחיטתה, וכן בשריפתה כתיב ושרף את הפרה ולא שיעשה מלאכה אחרת עם שריפתה, למדנו שמלאכה פוסלת בה משעת שחיטה עד שתיעשה חפר: **אירע בה פסול בשחיטתה** – לא שנתנבלה בשחיטה, דאם כן מטמאה בגדים משום נבילה, אלא פסול מחמת מלאכה, דומיא דאירע בה פסול בהזאתה: **אינה מטמאה בגדים** – דכיון דשחיטתה בפסול, אם כן לא נעשה בה עדיין לשם פרה כלום בכשרות אבל אירע בה פסול בהזאה, כבר נעשית השחיטה בהכשר: **לעולם מועלין בה** – הנהגה ממנה בין לפני שריפתה בין לאחר שריפתה, חייב קרבן מעילה, עד

גמרא – נדה דף טז' ע"ב

תניא אמר ר' יהושע רואה אני את דברי בית שמאי אומרים אמרו לו תלמידיו רבי כמה הארכת עלינו אמר להם מוטב שאאריך עליכם בעוה"ז כדי שיאריכו ימיכם לעוה"ב אמר ר' זירא מדברי כולם נלמד בעל נפש לא יבעול וישנה רבא אמר בועל וישנה כי תניא ההיא לטהרות תניא נמי הכי בד"א לטהרות אבל לבעלה מותרת ובד"א שהניחה בחזקת טהרה אבל הניחה בחזקת טמאה לעולם היא בחזקתה עד שתאמר לו טהורה:

רש"י על הגמרא

חיישינן לשמא ראתה דם מחמת תשמיש אלמא מי שהוא ירא ופורש מספק איסור לא יבעול וישנה: **דל"א** – דבעיא דדיקה:

הארכת – החמת: **בעל נפש** – חסיד: **לא יבעול וישנה** – בלא דדיקה בינתים דאפילו ב"ה מרכי דדיקה לסוף תשמיש אלמא

חק לישראל – פרשת וארא יום ו'

זוהר – יתרו דף פח' ע"א ע"ב

רַבִּי אֲבָא, (נ"א רב המנונא סבא) כִּד הוּה יְתִיב בְּסַעוּדָתָא דְשַׁבְּתָא, הוּי חֲדֵי, בְּכָל חַד וְחַד, וְהוּה אָמַר, דָּא הִיא סַעוּדָתָא קַדִּישָׁא, דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָלָא. בְּסַעוּדָתָא אַחְרָא הוּה אָמַר, דָּא הִיא סַעוּדָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכֵן בְּכָלֵהוּ סַעוּדָתִי, וְהוּה חֲדֵי בְּכָל חַד וְחַד. כִּד הוּה (דף פ"ח ע"ב) אֲשֵׁלִים סַעוּדָתִי, אָמַר אֲשֵׁלִמוּ סַעוּדָתִי דְמַהִימְנוּתָא:

הלכה – הרמב"ם הלכות שבת פ"ה

(יג) אין נותנין כלי תחת הנר לקבל בו שמן בשבת שהרי מבטל הכלי מהיכנו ואם נתנו מבעוד יום מותר ונותנין כלי תחת הנר בשבת לקבל בו ניצוצות מפני שאין בהן ממש והרי לא בטלו מלטלטלו ואסור ליתן לתוכו מים ואפילו מערב שבת מפני שהוא מקרב כיבוי הניצוצות:

(יד) אין פולין לאור הנר ולא קורין לאור הנר ואפילו גבוה שתי קומות ואפילו עשרה בתים זה על גב זה והנר בעליונה לא יקרא ולא יפלה לאורו בתחתונה שמא ישכח ויטה ואם היו שנים קורין בענין אחד מותרין לקרות לפני הנר שכל אחד מהן מזכיר חבירו אם שכח אבל לא בשני ענינות שכל אחד מהן טרוד בענינו:

(טו) התינוקות קורין לפני רבן לאור הנר מפני שהרב משמרן אבל הוא לא יקרא מפני שאין אימתן עליו ויש לו לראות בספר לאור הנר עד שיראה ראש הפרשה שהוא צריך להקרותן ואחר כך נותן הספר בידן והם קוראין לפניו:

לע"נ

זאב חיים בן שרה, משה דוד בן סוזנה מלכה, גד גבריאל בן סוזן, סוזנה מלכה
בת שמחה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל